

19. marts 1954.

Bilag 10.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende forbrugsafgiftslovene.

Provinshandelskammeret har med de kammeret tilknyttede brancheforeninger, Dansk Provins Kolonial Grossist Forening og Foreningen af Frugtipportører i Provinsen drøftet det forelagte lovforslag om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslovene, der forsåvidt angår mandler og kærner m. v. foreslår afgiften på 200 pct., den såkaldte råstofafgift, bibeholdt for det kommende finansår.

Provinshandelskammeret har i skrivelse af 26. februar d. å. henledt finansministeriets opmærksomhed på det stærke og efter kammerets mening uheldige incitament, den høje afgift har betydet for de meget omtalte indkøbsrejser til grænsebyer i Sverige og Nordtyskland, der dels medfører import af disse varer til udlandets detailpriser, dels medfører import af en række andre varer, ligeledes til detailpris. Genpart af den nævnte skrivelse er vedhæftet denne skrivelse som bilag.

Dansk Provins Kolonial Grossist Forening har i en skrivelse af 9. februar d. å. henledt departementet for told- og forbrugsafgifter's opmærksomhed på de samme forhold.

Undertegnede organisationer tillader sig herved at uddybe de nævnte henvendelser yderligere.

Efter vor formening kan råstofafgiften betragtes ud fra to synspunkter:

1) at værne den hjemlige chokoladeindustri, der er belagt med chokoladeafgift, mod hjemmefabrikation af varer, der er forbrugsafgiftspligtige, hvorved hensyn må tages til bageres oparbejdning af kagefyld o. lign.

Hertil vil vi bemærke, at der for en række varers vedkommende ikke er den sammenhæng mellem de forbrugsafgiftspligtige va-

rer og de råstofafgiftsbeskattede som synes forudsat. Dette gælder først og fremmest skalfrugter (hasselnødder, valnødder, kokosnødder etc.), idet disse varer ikke eller kun meget vanskeligt kan indgå i varer, der konkurrerer med de forbrugsafgiftspligtige. Det samme gælder for en vare som revet kokos (kokosmel), der vel anvendes i konfekturindustrien, men kun i ringe omfang kan anvendes til fremstilling af varer, der kan konkurrere med de forbrugsafgiftspligtige.

For de egentlige kærner (mandler, ferskenkærner etc.) er forholdet heller ikke så enkelt som forudsat af skatteteknikerne, idet det må erindres, at medens industrien kan regne med importpriserne i deres kalkulationer, må andre, hvad enten det er husmødre eller bagere, regne med en betydelig højere pris, bagerne nemlig med importprisen + importør- og grossist-avance og husmødrene yderligere med detailavance.

2) at skaffe staten et vist provenu.

Til dette synspunkt vil vi indledningsvis bemærke, at skatteteknikernes synspunkt — såvidt vi formår at se — må være, at de råstofafgiftspligtige varers andel i det færdige produkt andrager $\frac{2}{3}$. Deraf følger, at der til en forbrugsafgift som den nugældende (55 pct. af værdien inkl. afgift = $122\frac{1}{2}$ pct. af værdien ekskl. afgift) svarer en råstofafgift på 183 pct., der som bekendt er rundet op til 200 pct., altså 17 pct. for høj.

Hvis forbrugsafgiften nedsættes til 40 pct. af værdien inkl. afgift eller $66\frac{2}{3}$ pct. af værdien ekskl. afgift skulle hertil svare en råstofafgift på 100 pct.

Når vi imidlertid tager hensyn til de i